

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa,
tel. 22 443 10 00, 22 443 10 01, faks 22 443 10 02
sekretariatprezydenta@um.warszawa.pl, www.um.warszawa.pl

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna

2015 -08- 28

Wpł. Nr dz.

00-KRD.030.62.2015.755

Warszawa, dn. 26.08.2015r.

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 31.08.15
nr. 5346 podpis LM

Szanowny Pan
Bogdan Pęk
Senator Rzeczypospolitej Polskiej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

W odpowiedzi na przekazane oświadczenie Senatora Bogdana Pęka złożone na 78. posiedzeniu Senatu RP w dniu 10 lipca 2015 r., w sprawie zasadności wydania decyzji administracyjnej nr ZDM/GKUP/AGR/130/16516-OT/2012 o odmowie umorzenia należności z tytułu usunięcia i przechowywania pojazdu, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

W dniu 16 grudnia 2012 r. funkcjonariusz Straży Miejskiej m.st. Warszawy działający na podstawie art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (dalej: „p.r.d.”, Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 – j.t. z późn. zm.) wydał dyspozycję usunięcia pojazdu V należącego do Pana Jarosława S . Działanie strażnika miejskiego było podyktowane postojem wspomnianego pojazdu w strefie obowiązywania znaku B-36 z tabliczką T-24, a więc wskazującego, że zaparkowany pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela. Warto podkreślić, że ze stosowania się do tego znaku nie są zwolnieni kierowcy legitymujący się kartą parkingową osoby niepełnosprawnej, jak Pan Jarosław S . Zgodnie z art. 130a ust. 1 pkt 5 p.r.d. pozostawienie pojazdu w takim miejscu stanowi przesłankę obligatoryjnego wydania dyspozycji jego usunięcia. W takim przypadku strażnik miejski nie miał więc innej możliwości, jak wydanie dyspozycji usunięcia nieprawidłowo zaparkowanego pojazdu.

W związku z wydaniem wspomnianej dyspozycji, pojazd Pana Jarosława S został odholowany i umieszczony na parkingu strzeżonym. Zgodnie z procedurą opisaną w art. 130a ust. 5c p.r.d. pojazd pozostaje na parkingu do czasu uiszczenia opłaty za jego usunięcie i przechowywanie. W omawianym przypadku zobowiązanym do uregulowania należności był Pan Jarosław S , jako właściciel przedmiotowego pojazdu. W dniu 5 stycznia 2013 r. zobowiązany wniósł opłatę w wysokości 1153,00 zł (słownie: jeden tysiąc sto pięćdziesiąt trzy złote 00/100) tytułem uregulowania kosztów usunięcia i przechowywania pojazdu. Uiszczenie opłaty umożliwiło Panu Jarosławowi S odbiór pojazdu z parkinga strzeżonego, na który został odholowany jego samochód.

Następnie pismem z dnia 8 stycznia 2013 r. Pan Jarosław S wniósł o zwrot kwoty wpłaconej na konto Zarządu Dróg Miejskich w Warszawie (dalej: „ZDM”: jednostka

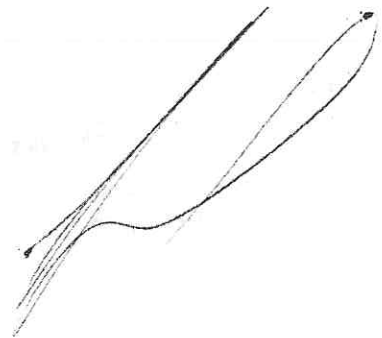
organizacyjna m.st. Warszawy zajmująca się usuwaniem pojazdów, a także rozliczaniem należności z tytułu kosztów usunięcia i przechowywania pojazdów). Wnioskodawca powoływał się na swoją trudną sytuację materialną i to, że – w jego ocenie – uregulowanie opłaty w wysokości 1153,00 zł mocno uszczupliło posiadane przez niego środki przeznaczone na utrzymanie.

Po analizie dokumentacji Dyrektor ZDM działający w imieniu Prezydenta m.st. Warszawy wydał w dniu 17 maja 2013 r. decyzję administracyjną nr ZDM/GKUP/AGR/130/16516-OT/2012, w której odmówił umorzenia wyż. wym. należności oraz zwrotu Panu Jarosławowi S. wpłaconej przez niego kwoty.

Powyższa decyzja administracyjna została utrzymana w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie (decyzja z dnia 21 marca 2014 r., sygn. akt), do którego sprawa trafiła wskutek odwołania od wyż. wym. decyzji Dyrektora ZDM wniesionego przez Pana Jarosława S. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 6 listopada 2014 r. (sygn. akt) również utrzymał w mocy przedmiotową decyzję Dyrektora ZDM.

Niezależne od siebie organy pierwszej i drugiej instancji, a także Sąd Administracyjny doszły do tego samego wniosku, iż obiektywna ocena dokumentacji przedstawionej przez Pana Jarosława S. nie prowadzi do stwierdzenia, że zapłata wspomnianej należności zagrażała jego egzystencji. Niniejsze organy oraz Sąd zauważyły, że w momencie uiszczenia przywołanej kwoty Pan Jarosław S. dysponował lokum na terenie Warszawy oraz samochodem, a co najważniejsze, uzyskiwał wynagrodzenie miesięczne netto w wysokości ok. 1300,00 zł. Taka kwota była zbliżona do obowiązującej wówczas w Polsce płacy minimalnej netto i była zdecydowanie wyższa aniżeli minimum egzystencji. Nie zostały więc spełnione przesłanki umożliwiające umorzenie zainteresowanemu obciążającej go należności. Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przypomniał, że posiadanie statusu osoby niepełnosprawnej nie zwalnia tejże ze stosowania się do przepisów prawa, w tym regulacji z zakresu prawa ruchu drogowego. Egzekwowanie przepisów prawa wobec osób niepełnosprawnych nie kłóci się więc z zasadami współżycia społecznego.

W związku z powyższym należy podkreślić, że nie ma podstaw ku temu, by zmienić decyzję, o której w swoim oświadczeniu wspomina Senator Bogdan Pęk. W świetle powyższego należy bowiem stwierdzić, iż Pan Jarosław S. nie spełnił przesłanek umorzenia należności z tytułu usunięcia i przechowywania pojazdu. Warto również raz jeszcze podkreślić, że decyzja o odmowie umorzenia należności pozytywnie przeszła ona kontrolę legalności zarówno na poziomie postępowania odwoławczego przez Samorządowym Kolegium Odwoławczym, a także na etapie postępowania sądownoadministracyjnego przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym.

Otrzymują:

1. adresat.
2. a/a.